

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMNÍHO PROJEKTU FA ČVUT 21/22 TOBIÁŠE TATÍČKA

Autor: Tobiáš Tatíček

Název: Holešovický přístav

Akademický rok/semestr : 2021-22/ zimní semestr

Obor: Architektura a urbanismus

Ústav/Atelier: Ústav nauky o budovách 15 118 / Redčenkov, Danda ,

Vedoucí: Doc. Ing. arch. Boris Redčenkov

Oponent: Ing. Tomáš Novotný

První čtení portfolia ohromí obrovským rozsahem práce jednoho semestru. Samotná urbanistická koncepce poloostrova nebo každý z navržených domů by mohly být samostatným zadáním.

Místo, které pro svůj projekt Tobiáš Tatíček zvolil si pozornost zaslouží, už jen proto, že nezbyvá moc času a kosa bude developersky vytěžena dalšími z nepřeborné řady Marin a Riversidů z atelierů našich kolegů. Tobiáše jejich dosavadní výkony evidentně vyprovokovaly k soudobější reakci, včetně rozhodnutí zachovat ústřední funkcionalistickou budovu přístavních skladů a založit na její existenci svoji urbanistickou koncepci.

Projekt je dokumentován rozsáhlou analýzou území, schází mi však konfrontace s platným Územním a zejména Metropolitním plánem. Návrh se těmto plánům v zásadě nepříčí, oba uvažují se zástavbou v rozsahu totožném, oba uvažují s lávkami přes přístavní bazén, Tobiáš Tatíček ji prodlužuje přes rameno Vltavy na maninskou kosu, jejíž krajinu tak nabízí jako bonus obytným celkům na obou březích. Otázkou je, jestli s ohledem na lodní dopravu na hlavním toku, nebude příliš vysoká. Lávky nejsou v detailu řešeny, přemýšlím, jestli alespoň ve schématu neměly být podpořeny návrhy v rámci břehů.

Pro svůj diplomní projekt si Tobiáš uvolnil ruce a, s výjimkou původní hmoty budovy skladů pozemek vyčistil od všech stávajících budov, včetně budovy přístavů s ambiciózní střešní nástavbou. Navazuje na soubor pěti dvanáctipodlažních bytových domů a doplňuje jejich strukturu novou, podstatně nižší a subtilnější strukturou. Při čtení projektu (modelu) mne napadá, jestli výškově rozehrané hmoty jsou adekvátní dosud přírodnímu charakteru kosy, širší situace se záběrem na přírodní maninskou kosu a konfrontace s Metropolitním plánem mé pochybnosti tlumí. Přesto přemýšlím, zda by nebyla typologicky vhodnější volba viladomů, zasazených do prorůstajícího parku.

Tobiáš formuluje veřejný prostor jako dvouúrovňovou desku nad regulovanou náplavkou u bazénu a nezpevněným východním břehem, s množstvím zářezů, ramp a schodišť spojujících tyto úrovně. Schodiště z lávek a velkorysý předprostor před Uměleckým Centrem jsou lépe zobrazeny na vizualizacích a vysvětleny v řezech přitažlivěji než na poněkud schématických situacích.

Ale dost pochybností. Procházím portfolio, přeskakuji „placebo“ administračky se sportovní halou a studuji nepřeborné množství skvělých dispozic bytových domů. (Znovu konfrontuji s nabízenými byty obou dokončených Marin). Tobiáš Tatíček si dal záležet, aby v široké

typologické škále v žádném případě nenudil. Každý z bytových domů by mohl aspirovat na samostatnou diplomku, pokud by se s tím Tobiáš spokojil a dotáhl je do odpovídajícího detailu. Jediná výtka k této části se týká obtížné čitelnosti jednotlivých domů, bez grafického označení, chybějícího měřítka a severky.

Ústředním tématem celého projektu pak je funkcionalistický sklad architekta Františka Bartoše a jeho „konverze“ na Umělecké Centrum. Konverze v uvozovkách, protože postrádám alespoň v náznaku dokumentaci původního stavu, kdy bych porovnal míru zásahů do původní struktury. Ve zprávě k projektu ale vzápětí čtu, že *došlo ke zrušení všech původních vnitřních konstrukcí*, takže zůstává stopa původního skladu jako obálka a jako podnož pod Filsakovsky mohutnou střešní nástavbu. Nebo se mýlím? Ale to je veškerá kritika, kterou k velkorysému současnému projektu mám. Stávající železobetonová konstrukce by s ohledem na velkorysý stavební program nutně komplikovala, pokud ne znemožňovala rozehrát hru navzájem prolínaných velkorozponových prostor sálů s množstvím technických vychytávek. Také tady by se dalo hovořit o samostatném diplomním projektu.

Severní konec enklávy tvoří dva pavlačové domy s malometrážními byty, svírající vnitřní zahradu (neformální?) spojenou s divokou vegetací nejsevernějšího cípu poloostrova.

Ohromný rozsah, to spojení ve svém posudku mnohokrát opakuji, platí i pro vlastní prezentaci. Projekt je dovysvětlen množstvím skvělých vizualizací exteriéru a UC potom přehlednou axonometrií a vizualizacemi sálů a galerií. Výjimečná grafická čistota 2D zobrazení trochu komplikuje jejich čitelnost.

Měl jsem možnost se s Tobiášem potkat na jeho cestě školou v obou stupních, jeho projekty vždy vyčnívaly nad jiné neobyčejnou razancí. V posudku k bakalářskému projektu jsem konstatoval *Jeho skvěle graficky zpracované portfolio, kterým listuji při psaní tohoto posudku, ve mě vyvolává pocity radosti a uspokojení ze zaujetí, se kterým trvale přistupuje ke studiu architektury*. Ve svém diplomním projektu z tohoto trendu neslevil. U vědomí mimořádnosti absolventského projektu si sám vytýčil obrovský úkol a nemožnost jeho naplnění v určeném čase ho evidentně v průběhu práce znejistvovalo a výsledek, znovu opakuji mimořádný, ho zdá se, neuspokojil. Což konstatuji po osobním rozhovoru nad velkolepou knihou-portfolioem.

Já naopak spokojen jsem a nebýt mého postesknutí nad (ne)konverzí funkcionalistické památky neváhal bych s absolutním hodnocením. Takto musím zůstat u hodnocení **B-velmi dobrý**.

V Praze 26.1.2021

Tomáš Novotný

Otázky pro obhajobu:.

- „území nikoho“ mezi nově navrženým a stávajícím souborem Marina Island na jihu?
- „spolupráce“ mobilního protipovodňového systému s parterem nechráněných domů na východním břehu?
- charakter zahrady mezi studentskými domy je přírodní anebo formální ?
- důvod ke zvednutí (zkosení)podlahy ve hmotě nástavby galerie ?